

A hegyeshalmi labdarúgás 80 éves történetének vázlatos áttekintése

Tisztelt ünnepi közgyűlés, kedves vendégeink!

Engedjék meg, hogy a hegyeshalmi labdarúgás 80 éves történetéről az 1931-es alapítástól napjainkig egy rövid, vázlatos áttekintést adjak, felidézve 1-1 évtized történéseit, jelentősebb meghatározó eseményeit.

A nagy gazdasági világválság időszaka volt 1931.-et írtak növekvő munkanélküliség, hatalmas infláció, kilátástalan életérzés.

Ebben a történelmi környezetben Steurer József a hegyeshalmi Római katolikus templom plébánosa a korabeli források tanúsága szerint „ a munka és életcél nélkül lévő ifjúságból ” zömében 16-17 éves fiatalokból Somogyi József községi jegyző közreműködésével labdarúgó csapatot szervezett és megalapította a Hegyeshalmi Sport Clubot. Rövidített nevén HSC-t.

A HSC az alapítás évében 1931-ben második helyezést ért el a Járási Ifjúsági bajnokságban.

Az alapító csapat tagjai a következők voltak: Békássy István, Fülöp József, Gruber Ferenc, Gyarmati Béla, Horváth Kálmán, Király József, Keresztes János, Lengyel József, Németh Ferenc, Nagy József, Polócz Antal, Varga Imre.

Három egymást követő bajnoki cím után a HSC 1936 és 1941 között a Nyugat-Magyarországi Labdarúgó Szövetség II. osztályában szerepelt akkor megnyerte a bajnokságot és, így felkerült a Megyei I. osztályba.

Az egyesület 1943-ban beolvadt a MÁV Sportkörbe elnevezése Hegyeshalmi Vasutas Sport Egyesületre változott, de megtartotta vezető helyét, olyan csapatok előtt, mint a Celldömölk a Komárom, Pápai Perutz, az SVSE, a Győri MÁV Dac, az ETO B és a Kühne SE.

Játékosai közül azonban lévén a 2. világháború sokat vonultattak be katonai szolgálatra, emiatt a csapat 1943-44-ben visszaesett a középmezőnybe.

A nagyszerű eredmények annak ellenére születtek, hogy a csapat 1940-ig nem is rendelkezett a mai értelemben vett foci pályával.

A bányai sporttelepet csak 1940-ben kezdték kiépíteni a szurkolótábor és a helyi vasutasság segítségével.

A 2. világháború után az egyesület azonnal megkezdte működését. Újjáépítették a bombatalálatot kapott bányai sportpályát, saját vasúti kocsit rendeztek be a távolabbi mérkőzésekre történő utazáshoz. A csapat a mai NB II-nek megfelelő osztályban szerepelt.

Hogy milyen futballisták szerepelhettek az 1930-as és 1940-es években Hegyeshalomban, arra csak egy példa: a győri MÁV Dac történetét feldolgozó

kiadványban erről az időszakról több hegyeshalmi játékos neve is szerepel akiket a MÁV Dac erősítésként tőlünk igazolt át.

-2-

Ilyen volt Keresztes János és Polócz Antal, akik az alapító csapatunknak is tagjai voltak és akik közül később Keresztes János a klub elnöke is volt. Vagy az 1940-es évek második felében leigazolt jobbhátvéd Sághegyi Elemér és a fedezet Polócz Ernő vagy talán mindannyiuk közt a legtehetségesebb jobbösszekötőként szereplő Kapitány Ernő, aki 1947-ben 22 évesen lett a MÁV Dac játékosa, majd 1949-ben az akkor másodosztályú Győri Vasas ETO-hoz igazolt és később első osztályú NB1-es játékosként a Sztálinváros csapatában is szerepelt.

Az ötvenes évek első felében a HVSE az Északi I. osztályú bajnokságban majd az 1958-ban történő kiesésig a Megyei I. osztályban szerepelt.

Az ötvenes évekkel kapcsolatban kell megemlíteni azt, hogy az egyesület 1954-1956 között női tornaszakosztállyal is rendelkezett, illetve egy ideig Hegyeshalmi Lokomotív néven is szerepelt.

És ennek az időszaknak a kapcsán kell szólni a mi első elnökünk Steuer József tragikus sorsáról is.

Steuer József 1939-ig tevékenykedett Hegyeshalomban majd visszakerült a Mosoni Plébániára, ahonnan 1953-ban ún. „államellenes” tevékenység hamis vádjával hurcolta el az ÁVH.

Bírósági eljárás nélkül a koholt vádak elleni legalapvetőbb emberi védekezés lehetőségétől megfosztva lett az ÁVÓ-s terror áldozata.

A többi névtelen áldozattal együtt jeltelen tömegsírba temették.

A rendszerváltást követően 1991-ben a tömegsírt egyházi kezdeményezésre exhumálták és Steuer József azonosított földi maradványait immáron a mosoni temetőben helyezték örök nyugalomra.

A HVSE 1958-ban kiesett a Megyei I. osztályból és az 1970-es évek közepéig tartó, olyan időszak kezdődött amikor annak ellenére, hogy nagyon sok nagyszerű játékos futbalozott a HVSE-ben nem sikerült- az elnevezéstől függően, hol Járási I. osztály hol Megyei B. osztály- az érdemi előrelépés illetve a magasabb osztályba kerülés. Az 1960-as évek végén csapatunk a Győri ÉPFU és a Nagyszentjános csapatai ellen osztályozó mérkőzéseket játszott a Megyei I. osztályba kerülésért sajnos sikertelenül.

Ennek az időszaknak a kapcsán kell megemlíteni az 1960-as évek második felétől az 1970-es évek elejéig működő férfi kézilabda szakosztályt.

Ma már sajnos csak emlékeinkben él nem csak a csapat, hanem a bányai sporttelepen festői környezetben kialakított vörös salakos kézilabda pálya.

A labdarúgást illetően az érdemi változások a 70-es évek második felében kezdődtek el, ekkor a MÁV és Községi Tanács egyre jelentősebb mértékben támogatta a labdarúgást.

A helyi fűtőház munkalehetőséget biztosított a labdarúgóknak, így a korábban más egyesületekben futballozó játékosok visszatértek akik a már évek óta együtt játszó helyiekkel és a máshonnan hozzánk igazoló tehetséges játékosokkal kiegészülve nagyszerű csapatot alkottak.

A következőes munka eredményeként Pusztai István egyesületi elnök és Kopf Ferenc edző vezetésével végig nagy harcban a MOFÉM Hubertus csapatával 1982. tavaszán a HVSE megnyerte a bajnokságot és az Abda elleni hazai pályán 6-1 és idegenben pedig 3-0 kettős győzelemmel hosszú idő után újra a Megyei I. osztályban szerepeltünk. Akik ezt a nagyszerű eredményt elérték és a csapat játékosai voltak, a következők: Boros József, Csányi Imre, Antal László, Gaál Gyula, Nagy Sándor, Sík István, Németh István, Berki Csaba, Horváth János, Dankó Mihály, Kózsás József, Stefanovics Sándor és Bolla Sándor.

Nagyon szép és eredményes sikerekben gazdag időszak következett. Az 1992. decemberéig tartó időszakot méltán nevezhetjük a hegyeshalmi labdarúgás legújabb kori története „aranykorának”.

Mindannyian akik ezen időszaknak valamilyen formában részesei voltunk büszkék lehetünk arra, hogy a Megyei I. bajnokság akkori csapatai Soproni Postás, SVSE, Soproni Vasas, Fertőd, Fertőszentmiklós, Petőháza, Kapuvár, Csorna, Jánossomorja, Győri Dózsa, Győri Elektromos, Honvéd Radnóti SE, Győri KTMF, Győrszentiván, Kühne SE és Mofém Hubertus sorra vereséggel távoztak a bányai sportpályáról.

A csapat nem csak hazai pályán, hanem idegenben is jól szerepelt, így mindig a Megyei I. osztály közvetlen élmezőnyéhez tartoztunk.

Dobogós helyezések bronz és ezüstérem után a HVSE az 1989-1990 évi bajnokságban végig nagy harcban a Koroncó és a Győr-Ménfőcsanak gárdájával a tavaszi szezonban mindkét közvetlen rivális otthonában aratott győzelmekkel megnyerte a bajnokságot.

A Megyei I. osztályú bajnoki címet az utolsó fordulóban Győr-Ménfőcsanakon ünnepelhettük elnökünk ekkor is Pusztai István a csapat edzője Hérics István volt.

Így 1990 nyara az NB III-as bajnokságra történő felkészülés jegyében telt a csapat támogatása céljából 1990 július 23.-án megalakult a HVSE Baráti Kör Egyesület melynek elnöke Dr. Vincze Sándor volt.

Ezek után 1990 augusztusában a HVSE hazai pályán az akkor NB I/B-ből kiesett Keszthelyi Haladás Honvéd ellen megkezdte szereplését az NB III-as bajnokságban.

A csapat két és fél évig jól szerepelt és tisztességgel helyt állt az erős ellenfeleket – Ajkai Bányász, Ajkai Hungalu, Balatonfüzfő, Motim TE, Győri MÁV Dac, Petőháza, Kapuvár, Győri Dózsa, Sárvár, Szentgotthárd, Körmend, Balatonfüred, Hévíz, Pápa, Tapolcai Bauxit Bányász, Zala Volán, Herend – felvonultató mezőnyben.

Az első aggasztó jelek 1992 decemberében jelentkeztek, amikor a fő támogató MÁV bejelentette, hogy a jövőben minden támogatást megvon a válogatottat nem adó vasutas egyesületektől.

Ezzel a döntéssel az egyesület anyagilag szinte lehetetlen helyzetbe került. A bizonytalan körülményeket látva meghatározó játékosaink távoztak más egyesületekbe igazoltak, illetve voltak akik abbahagyták a labdarúgást.

A HVSE elnöksége fájdalmas lépésre kényszerült felelősen nem hozhatott más döntést, mint azt, hogy a HVSE felnőtt csapata visszalép az NB III-as bajnokságból.

A visszalépés bejelentését követően az NB III-as ifjúsági csapatnak minden mérkőzését a tavaszi idényben idegenben le kellett játszania, ahhoz, hogy 1993 őszén egyáltalán a Megyei I. osztályban elindulhassunk.

Mivel 93 tavaszán a HVSE szinte a teljes felnőtt keretét elveszítette az alapító csapatot leszámítva minden idők legfiatalabb átlagéletkorú 16-18 éves játékosokból álló csapat kezdte meg szereplését 1993 őszén a Megyei I. osztályban.

Nehéz és mozgalmas évek következtek az 1993-97 közötti időszakot a pályán kívül a sűrű elnök és vezetőség váltások jellemezték – ebben az időszakban 3 elnöke is volt a HVSE-nek – a pályán pedig a kiesés elleni állandó küzdelem. Többször csak az utolsó fordulóiban sikerült biztosítani a bentmaradást.

Az eredményes szakmai munkát a sorozatos és sokszor indokolatlan edzőcserék is hátráltatták.

Az 1996-97-es bajnokság végén a csapat csak az átszervezéseknek köszönhető, hogy nem esett ki a bajnokságból. 97 nyarán egy fiatal ambiciózus edző Horváth László került a csapat élére és az igazolások is jól sikerültek. Ennek eredményeként két éven keresztül a mezőny első felében végeztünk, de később már rosszabb eredmények következtek (több meghatározó játékos távozott elsősorban Ausztriába) és a Kavicsbánya támogatásának megszűnése után az anyagi helyzet ismét nehezzé vált. Ezek az okok vezettek oda, hogy a 2000-2001-es bajnokságot a csapat kieső helyen zárta és az őszi szezont már a Megyei II. osztályban kezdte meg.

Az egyesület helyzete vezetői szinten 1997-re stabilizálódott ekkor az Éliás Géza elnök vezetésével felálló új elnökség munkája lassan eredményeket hozott. A korábban nagyon rossz minőségű pálya talaját sikerült feljavítani, megújult a fürdő és a fűtésrendszer kiépítésre került az esti edzéseket is lehetővé tévő pályavilágítás. 2006-ban önkormányzati pályázat útján felújításra került az öltöző épülete, büféhelység és külön női és férfi vizesblokk került kialakításra, így kulturált körülmények várják a hozzánk látogatókat.

A támogatók száma is gyarapodott és jelentősen emelkedett az egyesületi tagok száma.

A 2002-es évben már 7 korosztályban(7,9,12,15,ifjúsági,felnőtt,öregfiúk) közel százan sportoltak rendszeresen és vettek részt bajnoki mérkőzéseken.

A tudatos utánpótlás nevelésnek köszönhetően a 2003-2004-es bajnokságot nagyon sikeresen zárta az egyesület, hisz a serdülő második, az ifjúsági csapat első, a felnőtt gárda pedig szintén a második helyen végzett. Az eredmények a következő években sem maradtak el, így a 2006-os esztendő az egyesület alapításának 75. évfordulója a serdülő csapat bajnoki címével és a megyei döntőn elért 2. helyezéssel az ifjúsági csapat bajnoki címével a felnőtt csapat veretlenül megnyert bajnoki címével örök időkre „aranybetűkkel” került az egyesület évkönyvébe.

Ezen a mai ünnepi közgyűlésen együtt van jelen a múlt, volt játékosaink, vezetőink, edzőink, a jelen játékosai, vezetői és a serdülő csapat tagjainak személyében a jövő. Az egyesület történetét a jelen labdarúgóival együtt ők fogják továbbvinni az előttünk álló 20 év történetét a centenáriumig nagyrészt ők fogják írni.

Ehhez talán jó útravaló a múlt megismerése, egy francia mondás szerint: „Aki nem ismeri és nem tiszteli a múltját, annak nem lesz jövője sem.” Ebből a rövid és koránt sem teljes történeti áttekintésből is látszik, hogy van mire emlékeznünk és van mire büszkének lennünk. Ápolnunk és gondoznunk kell az egyesület történetét, nem szabad hagynunk, hogy a múltunk a feledés homályába merüljön. Ennek a múltnak a tisztelete vezette az elnökséget akkor amikor a 2009. november 15-i közgyűlésen arra kérte a tagságot, hogy az egyesület alapításkori nevét szavazza meg, így azóta a nevünk Hegyeshalmi Sport Club 1931.

Mielőtt befejezném, ezt a visszaemlékezést, még egyszer a legfiatalabbakhoz és a serdülő játékosokhoz szeretnék szólani. Amikor én ill. az én korosztályom végezte az iskolai tanulmányait, akkor volt egy olyan tantárgy, amit mértannak hívtak, azt nem tudom, hogy ma van e külön mértan nevű tantárgy, de azt tudom, hogy a világ legszebb, legcsodálatosabb mértani alakzata egy speciális alakú téglalap, zöld gyeppelel, körbe fehér vonalakkal, szembe két kapuval, igen ez egy focipálya.

Végezetül mit is kívánhatnánk mást mint azt, ha valaki majd 20 év múlva az egyesület alapításának 100. évfordulójára megírja a hegyeshalmi labdarúgás történetét akkor a közeli és nem is oly távoli jövő eredményekben és sikerekben legyen oly gazdag mint a mögöttünk hagyott 80 esztendő.

Hegyeshalom 2011. május 13.

Dr. Szegedi János
HSC egyesületi tag